

KVETNÁ NEDEĽA A

Dnešnou nedeľou vstupujeme do vrcholu pôstneho obdobia, ktoré nazývame Veľký týždeň a sledujeme Pána Ježiša v jeho slávnostnom vstupe do Jeruzalema, ktorý začal na východnom úpätí Olivovej hory, kde dnes na pamiatku tejto udalosti stojí malý kostol spravovaný františkánmi. Kostol má názov Betfagé, čo znamená Dom fig, kde podľa tradície Pán Ježiš prekliat figovník, na ktorom nenašiel plody: „*Nech z teba už nikdy nik neje ovocie!*“ (Mk 11, 14). Tradícia už od štvrtého storočia hovorí, že práve z tohto miesta Pán Ježiš vysadol na osliatko a začal svoj triumfálny vstup do Jeruzalema. Tu bol postavený kostol v roku 530, ku ktorému križiaci pristavili dve veže. Obidva kostoly boli zničené a na ich zrúcaninách františkáni v roku 1883 postavili hore spomenutý kostol. Aspoň toľko z histórie tohto miesta.

V dnešnú nedeľu na začiatku svätej omše kňaz žehná ratolesti na pamiatku udalostí, ktoré sa stali pri slávnostnom vstupe Pána Ježiša do Jeruzalema. Pri tomto žehnaní kňaz tento rok číta evanjelium podľa Matúša, kde sa viac ako polovica textu zameriava na ťažné zvieratá, ktoré mali dvaja apoštoli priviesť k Ježišovi. Podotýkam, že všetko, čo sa pri tejto udalosti stalo, Pán Ježiš do písma splnil, ako to predpovedali proroci. Tak to bolo aj s oslicou, ako napísal prorok Zachariáš: „*Plesaj hlasno, dcéra Siona, jasaj dcéra Jeruzalema, hľa, tvoj kráľ prichádza, spravodlivý je a prináša spásu, ponížený je a nesie sa na oslovi, na osliatku, mláďati oslice*“ (9, 9).

Chcem sa s vami podeliť o podrobnosti, ktoré sa diali s Ježišom na tejto trase z Olivovej hory až po chrámovú plošinu. Žiaden kráľ by sa pred ľuďmi slávnostne neobjavil na oslovi, ale kto pozná vtedajšie dejiny, ináč si predstavuje triumfálne sprievody kráľov, ozdobený voz, ovenčený záprah a iné. A tu vidíme kráľovskú hodnosť na oslici. I napriek tomu zhromaždený ľud kričal na slávu HOSANA, čo v preklade znamená zachráň nás, požehnaný, ktorý prichádzaš v mene Pánovom. Ďalej čítame, že ľudia si vyzliekali vrchné plášte, ktoré položili na oslicu a kládli ich aj na cestu, kade zvieria s Ježišom kráčalo. Zrieknuť sa vrchného plášťa v tých časoch znamenalo akoby – obrazne povedané – zrieknuť sa seba, svojho ja, a to v prospech blížneho. Tak to vidíme v mnohých prípadoch zo Starého aj z Nového zákona. Čiže, všetci, čo takto konali, preukazovali vernosť Ježišovi. K tomu ešte volali hosana, čo v nepriateľoch Ježiša vyvolávalo zlosť. Keď si v evanjeliách všimneme akýkoľvek zázrak, ktorý kdekolvek Pán Ježiš urobil, nikdy nechcel, aby ho za to ľudia chválili. Tento raz urobil výnimku. Farizeji ho zlostne oslovili, aby zakázal ľuďom kričať na jeho oslavu, no on sa ohradil: „*Keď nebudú títo kričať, budú kričať tieto kamene.*“ Evanjelisti píše, že ľudia stínali ratolesti, ktoré s vrchnými plášťami kládli pred oslicu. Tradícia uvádza, že to boli olivové ratolesti a tiež aj palmové ratolesti. Oliva je od Noemových čias symbolom mieru a pokoja. Keď Noe vypustil holubicu z korábu, tá sa po čase vrátila s olivovou ratolesťou v zobáku, čo bol dôkaz, že na zemi je už po potope a že je pokoj. Tí ľudia si ani neuvedomili, čo olivovými ratolesťami naznačili. Ukázali znamenie, že Ježiš je ten, ktorý prináša tejto zemi pokoj. Po zmŕtvychvstaní pozdravil apoštolov: „*Pokoj vám!*“ A zdôraznil, že neprináša pokoj ako ľudia, ale že prináša Boží pokoj. Iní stínali palmové ratolesti. Palma v biblickom význame je symbolom večnosti. V dávnych dobách tak pred Kristom ako aj po ňom, ľudia poznali význam d'atľovej palmy. Keby bol akýkoľvek hlad a neúroda, tak ľudia sa zachránili pred smrťou hladom, keď mali plody palmy, lebo sú veľmi výživné. Tu si tiež pripomeňme, že týmto gestom bolo naznačené, že Ježiš aj keď umrie, ale nie navždy, lebo vstane z mŕtvych.

Ale všimnime si nadovšetko dnešné pašie. Pána Ježiša pri slávnostnom vstupe do Jeruzalema pozdravujú ako kráľa a vítajú ho palmovými ratolesťami, no tie sa neskôr menia na vojenské kópie, pomocou ktorých ho budú viesť ulicami mesta ako zločinca,

huriča a bohorúhača. Zástupy mu dávali vrchné plášte, no čoskoro ho vojaci pozbavia aj jeho vlastných šiat, aby na ňom ľudská zloba ukojila svoje krvilačné vášne.

Preto s veľkou bázňou prežime tento Veľký týždeň, v hlbokom zamyslení nad Ježišovým utrpením, ktoré podstúpil z lásky k nám. Prajem vám, milí priatelia, požehnané prežitie Zeleného štvrtka, kedy sme od Pána Ježiša dostali dva vzácne dary a to Eucharistiu a sviatosť kňazstva. Taktiež Veľký piatok, v ktorý sa cez Pána Ježiša prejavila tá najväčšia Božia láska, keď sa za nás obetoval na dreve kríža. A vo veľkej bázni prežite ticho Veľkej (Bielej) soboty, keď Ježišovo telo bolo pochované.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.